



20 Mart 2020

Tarımda acil önlem paketi gerekiyor.

Cumhurbaşkanı ve AKP Genel Başkanı R. Tayyip Erdoğan tarafından 18.03.2020 tarihinde açıklanan 21 maddelik ekonomik tedbirler ve 100 milyar tutarındaki destek paketinde Tarım ile ilgili hiçbir hüküm yer almamakta olup, bu tarım ve hayvancılık ile iştigal eden halkımızda büyük hayal kırıklığı yaratmıştır. Anlaşılan Tarım, paketi hazırlayanların aklına bile gelmemiş. Oysaki korona virüs salgını ile mücadele için, ülkeler seyahatleri kısıtlanıyor, karantinalar başlatıyor, sınırlar kapatılıyor, ticaret duruyor, insanlar ve ülkeler içine kapanıyor. İnsanlar paniğe kapılıp marketlere, özellikle temel gıdalara hücum ediyor. Peki, ülkemiz bu türden salgınlar, ekonomik krizler, afetler ve savaşlar karşısında gıda garantisine sahip mi?

Kısa bir süre öncesine kadar *'dünyanın kendi kendine yeterli ülkelerinden birisi'* olan ülkemiz, buğdaydan şeker pancarına, tütünden pirince, pamuktan çaya kadar her üründe kendi kendimize yetiyorduk. Devlet tarımı ve üreticiyi destekliyordu. Bu hem tarımı ayakta tutmaya yarayan bir politik tercihti, hem de bir sosyal güvenlik politikasıydı.

Aslında, ülkemiz sahip olduğu olağanüstü ekosistem ve habitat çeşitliliği ile tarımsal üretim potansiyeli bakımından çok büyük zenginliğe sahiptir. Dünya üretiminde tartışmasız lider olduğumuz, ikinci, üçüncü olduğumuz pek çok ürün var. Bunlardan ilk akla gelenler; fındık, incir, kiraz, vişne, domates, mercimek, kayısı, elma, Antep fıstığı, ceviz, zeytin, üzüm, kavun, karpuz, şekerpancarı, ayva, salatalık, biber, taze fasulye ve daha niceleri.

AKP İktidarı döneminde ise, tarım ve hayvancılık çökmüş, çiftçi ve besici bankalara borçlarını ödeyemez hale gelerek iflas etmiştir. Türkiye 2003 – 2018 döneminde tarım desteğine ayırdığı paranın 5 katını tarım ürünleri ithalatına savurmuştur. 2002 yılında tarımın gayrisafi millî hasıladaki payı % 12 iken, bu oran 2018'de % 7 'ye gerilemiştir. Çiftçiliğin cazibesini kaybetmesi, büyük toprakların tarım dışı kalmasına yol açmış, hayvancılık da gerilemiştir. Tarıma destek azaldıkça, yerli üretici çok uluslu büyük firmalar karşısında güvencesiz kalmış, girdi maliyetleri arttıkça çiftçi dayanamaz hâle gelmiştir.

AKP iktidarı döneminde Türkiye, Rusya, Almanya, Fransa, Ukrayna'dan **buğday**, Gürcistan'dan **saman**, İngiltere, Fransa, Danimarka'dan ve Hırvatistan'dan **arpa**, Moldova ve Bulgaristan'dan **ayçiçeği**, ABD, Yunanistan, Türkmenistan ve Hindistan'dan **pamuk**, ABD, Arjantin ve Ukrayna'dan **soya**, ABD, Arjantin, Brezilya ve Rusya'dan **mısır**, ABD, Rusya, Vietnam, İtalya ve Tayland'dan **çeltik ve pirinç**, Meksika, Kanada, Etiyopya, Bangladeş, Mısır ve Çin'den **kuru fasulye**, Meksika, Kanada ve Hindistan'dan **nohut ve yeşil mercimek**, ABD, Ukrayna ve Kanada'dan **bezelye**, Tunus, Suriye'den **zeytinyağı**, İran, Şili ve Güney Afrika'dan **üzüm**, Bulgaristan'dan **kurbanlık koyun**, Şili, Uruguay ve Fransa'dan

büyükbaş hayvan, Rusya, Polonya, Fransa, Macaristan, Romanya ve Bosna-Hersek ‘den **lop et,** ithal eden bir ülke haline düşürüldü.

Bu yanlış politika ise, bazıları tarafından “*Paramız var ki ithal ediyoruz*” diye savunuluyor. Halkımız dün tanzim satış kuyruğunda iken, bugün korona virüs salgını sonrası market market makarna arar hale gelmiştir. Yarın ABD’den pirinç, Kanada’dan mercimek, Meksika’dan kuru fasulye, Rusya’dan buğday gelmezse ne yapacağız?

Bu durum sürdürülebilir değildir. Ülkemiz tarımsal tüketimini kendi üretmek, üretirken ne ürettiğini bilmek ve ürettiğinden katma değer elde etmek zorundadır. Çok bilinen bir atasözü olan “*Bir musibet bin nasihatten iyidir.*” ifadesinde olduğu gibi, Hükümetin korona virüs salgınından gerekli dersleri çıkartarak, tarım konusunda bugüne kadar izlediği hatalı yoldan dönmesini, tarım sektörüne gereken önem ve önceliği vermesini bekliyoruz.

Bu amaçla, üretimi hedefleyen, çiftçinin emeğinden yana, küçük ve orta ölçekli çiftçileri destekleyen tarım politikaları uygulamak, üretim maliyetlerini düşürmek, tüm girdilerdeki vergi yükü azaltmak, sürdürülebilir ve planlı bir tarımsal üretim politikası izlemek zorundayız. Son yıllarda çiftçi tarafından boş bırakılan tarlalar yeniden üretime kazandırılmalı, toprakların fiziksel ve kimyasal özelliklerini geliştirecek uygulamalar desteklenmeli, sulama yatırımları hızlandırılmalı, yetersiz olan destekleme primlerinin kapsam ve etkisi artırılmalıdır. Ziraat Bankası’nı esas kuruluş amacı olan, çiftçi sınıfına uygun koşullardan tarımsal kredi açarak, tarımsal üretimin artırılmasına katkıda bulunmasını sağlamalıyız.

Demokrat Parti olarak Hükümeti gecikmeksizin kapsamlı bir program çerçevesinde tarım sektörü ile ilgili tedbirleri almaya çağırıyoruz.